

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 4 sierpnia 1973 r.

w sprawie ustalenia zasad wykorzystywania okresowo wolnych powierzchni magazynowych.

Na podstawie uchwały nr 47 Rady Ministrów z dnia 6 marca 1973 r. w sprawie efektywnego wykorzystania zasobów surowcowych i materiałowych w gospodarce narodowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się „Zasady wykorzystywania okresowo wolnych powierzchni magazynowych”, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą magazynów podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz magazynów rezerw państwowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki
Materiałowej: E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 4 sierpnia 1973 r. (poz. 216).

ZASADY WYKORZYSTYWANIA OKRESOWO WOLNYCH POWIERZCHNI MAGAZYNOWYCH

Niniejsze zasady dotyczą wykorzystywania okresowo występujących wolnych powierzchni magazynowych w magazynach eksploatowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (handlowe i produkcyjne).

Przez wykorzystywanie okresowo występujących wolnych powierzchni magazynowych rozumie się udostępnienie tych powierzchni — na warunkach zawartych w niniejszych zasadach — w celu magazynowania zapasów innych jednostek gospodarki uspołecznionej, w których występują niedobory powierzchni magazynowych wskutek:

- sezonowego nie planowanego spiętrzenia zapasów,
- wypadków losowych i innych przyczyn uniemożliwiających zmagazynowanie zapasów we własnych magazynach.

Przez okresowo występujące wolne powierzchnie magazynowe rozumie się powierzchnie, na których nie złożono okresowo zapasów własnych, wskutek sezonowego lub powstałego z innej przyczyny obniżenia się stanu zapasów. Okresowo powstałe wolne powierzchnie magazynowe

nie są zaliczane do powierzchni zbędnych lub nienależycie wykorzystywanych w rozumieniu uchwały nr 287 Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie należytego zagospodarowania powierzchni produkcyjnej i składowej państwowych zakładów przemysłowych i handlowych.

I. Zasady ogólne.

1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których występują okresowo wolne powierzchnie magazynowe, powinny udostępniać te powierzchnie w celu okresowego magazynowania zapasów innych jednostek, w których występuje niedobór powierzchni magazynowych.

2. Jednostki posiadające wolne powierzchnie magazynowe powinny zgłosić te powierzchnie organowi koordynującemu zagospodarowanie wolnych powierzchni magazynowych. Funkcje organu koordynującego powierza się przedsiębiorstwu „Państwowe Magazyny Usługowe”, zwanemu dalej „przedsiębiorstwem”.

3. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające okresowe niedobory powierzchni magazynowych mogą zwrócić się do przedsiębiorstwa o wskazanie możliwości i sposobu zaspokojenia ich potrzeb.

4. Zgłoszeniu podlega wolna powierzchnia magazynowa (powierzchnia zwarta), nie mniejsza niż 200 m², w magazynach zamkniętych i półotwartych (wiatach), występująca przez okres nie krótszy niż 3 miesiące.

5. Przedsiębiorstwo jest obowiązane prowadzić działalność zmierzającą do kojarzenia potrzeb wolnej powierzchni i możliwości ich zaspokojenia, kierując się zasadami gospodarności i interesu społecznego.

6. Przy zagospodarowaniu wolnych powierzchni magazynowych nie należy dopuszczać do powstania możliwości szkodliwego oddziaływania jednych towarów na drugie.

7. Wolne powierzchnie magazynowe udostępniane są odpłatnie na warunkach zawartej między zainteresowanymi jednostkami umowy, uwzględniającej niniejsze zasady.

8. Przychody uzyskane z udostępnienia wolnych powierzchni magazynowych stanowią wpływy przedsiębiorstwa udostępniającego powierzchnie magazynowe.

9. Przedsiębiorstwo jest uprawnione do kontroli realności i zasadności zgłoszonych możliwości i potrzeb, a w związku z tym — prawidłowości zawieranych umów między zainteresowanymi jednostkami.

II. Koordynacja.

1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których występują okresowo wolne powierzchnie magazynowe, są obowiązane zgłaszać je pisemnie przedsiębiorstwu. Zgłoszeniem należy objąć wyłącznie powierzchnie magazynowe określone w cz. 1 ust. 4.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej — w wypadkach uzasadnionych względami gospodarczymi — mogą wystąpić na piśmie do przedsiębiorstwa o wskazanie możliwości zaspokojenia ich potrzeb.

3. Przedsiębiorstwo na podstawie zgłoszonych okresowo wolnych powierzchni oraz zgłoszeń zapotrzebowań na wolną powierzchnię magazynową przeprowadza każdorazowo szczegółową analizę możliwości zaspokojenia występujących potrzeb biorąc pod uwagę:

- rozmieszczenie tych powierzchni na terenie kraju,
- przeciwwskazania wynikające z rodzaju towarów,
- zbieżność w określonym czasie występowania zapotrzebowania i wolnej powierzchni,
- potrzeby i możliwości w zakresie przeładunków i składowania.

4. W pierwszej kolejności powinny być rozpatrzone i zaspokojone zapotrzebowania na powierzchnię magazynową, które wynikają ze zdarzeń losowych bądź innych groźących stratami wskutek braku możliwości magazynowania.

5. Potrzeby wolnej powierzchni magazynowej mogą być zaspokajane przez przyjęcie zapasów — w razie posiadania wolnej powierzchni — do własnych magazynów przedsiębiorstwa lub do magazynów innych jednostek posiadających okresowo wolne powierzchnie magazynowe.

6. W razie powstania możliwości zaspokojenia potrzeb wolnej powierzchni magazynowej jednostka potrzebująca zawiera umowę:

— z przedsiębiorstwem, jeśli powierzchnia zostanie udostępniona przez przedsiębiorstwo,

— z inną jednostką, za pośrednictwem przedsiębiorstwa.

7. Pośrednictwo przedsiębiorstwa w zawarciu umowy polega na wyszukaniu i wskazaniu jednostki posiadającej odpowiednią wolną powierzchnię magazynową, dostarczeniu wzorów umówy i innych informacji niezbędnych do zawarcia umowy. Z tytułu pośrednictwa w zawarciu umowy przedsiębiorstwo jest uprawnione do pobierania od jednostki poszukującej wolnej powierzchni prowizji w wysokości 2—5% określonej umową odpłatności za udostępnioną powierzchnię magazynową.

III. Wykorzystywanie wolnych powierzchni magazynowych.

1. Udostępnienie okresowo wolnych powierzchni magazynowych może dotyczyć:

- powierzchni w całym budynku magazynowym lub wyodrębnionej jego części (np. hala),
- części powierzchni magazynu dla przyjęcia umownie określonych ilości zapasu.

2. Jednostka udostępniająca powierzchnie magazynowe może przyjąć również wykonanie innych prac związanych z obsługą zapasów, a w szczególności:

- przeładunków przy dostawie i wysyłce,
- konserwacji w zakresie uzgodnionym między stronami,
- kompletowania partii wysyłkowych,
- organizowania dostaw do wskazanych odbiorców,
- prowadzenia dokumentacji w uzgodnionym zakresie.

3. Jednostka udostępniająca powierzchnię magazynową jest obowiązana zapewnić należytą troskę o powierzone jej zapasy obce, a w szczególności:

- zabezpieczyć je przed zaborem lub pożarem,
- zabezpieczyć je przed niszczeniem wskutek uszkodzeń budowli magazynowych oraz
- zapewnić właściwe i terminowe wykonanie umowy.

4. Wszelkie porozumienia w sprawie udostępnienia powierzchni magazynowych powinny być sporządzane pomiędzy zainteresowanymi jednostkami w formie umowy. Umowa powinna dokładnie określać m. in. zakres i sposób świadczenia usług, termin udostępnienia powierzchni i termin jej zwolnienia przez usługobiorcę oraz warunki płatności.

5. Jednostka korzystająca z udostępnionej powierzchni magazynowej powinna tak dysponować zapasami, aby dotrzymać bezwzględnie terminu opróżnienia udostępnionej powierzchni.

6. W razie niedotrzymania terminu opróżnienia udostępnionej powierzchni magazynowej, jednostka udostępniająca powierzchnię jest obowiązana poinformować o tym przedsiębiorstwo w celu ustalenia sposobu opróżnienia magazynów i ewentualnego zmagazynowania zapasów w innym miejscu zastępczym.

7. W sytuacji, o której mowa w ust. 6, przedsiębiorstwo jest obowiązane ustalić w terminie 10 dni zastępcze miejsce magazynowania w związku z koniecznością opróżnienia magazynów jednostki udostępniającej.

8. Zastępczym miejscem magazynowania mogą być, jeżeli na to pozwalają istniejące w tym czasie warunki, magazyny przedsiębiorstwa lub magazyny innych jednostek na terenie kraju. W braku magazynów o odpowiednich warunkach przechowywania nie odebrane w terminie zapasy mogą być zmagazynowane w obiektach nie zapewniających niezbędnych warunków przechowywania.

9. W braku jakiegokolwiek możliwości zmagazynowania zapasów, o których mowa w ust. 8, zapasy te mogą być wysłane na adres jednostki podpisującej umowę z jednostką udostępniającą powierzchnię.

10. Ustalenie zastępczego miejsca magazynowania lub wysłanie zapasów do ich dysponenta może nastąpić dopiero po uprzednim powiadomieniu dysponenta zapasów. Powiadomienia dokonuje przedsiębiorstwo w porozumieniu z jednostką udostępniającą, wskazując adres miejsca zastępczego magazynowania zapasów oraz sposób i czas, w jakim nastąpi wysyłka zapasów.

11. Wysyłka zapasów odbywa się na koszt jednostki dysponującej tymi zapasami, którą należy obciążyć kosztami przeładunków, transportu oraz innymi kosztami związanymi z wysyłką do zastępczego miejsca magazynowania.

12. W razie niedotrzymania terminu opróżnienia udostępnionej powierzchni, niezależnie od kar umownych, stosuje się opłaty według taryfowych stawek podwyższone o 100%. Karę umowną oraz podwyższoną stawkę taryfową inkasuje jednostka udostępniająca powierzchnię; przy ustaleniu opłaty uwzględnia się czas między datą umownego opróżnienia magazynu a faktycznym opróżnieniem.

13. Za magazynowanie zapasów w miejscach zastępczych, o których mowa w ust. 9, dysponent zapasów jest obowiązany płacić taryfowe stawki opłat podwyższone o 100%.

14. Rozliczenia finansowe powinny być dokonywane bezpośrednio między jednostką udostępniającą powierzchnię a dysponentem zapasu na zasadach ogólnie obowiązujących. Natomiast w razie magazynowania zapasów w miejscach zastępczych przy zastosowaniu podwyższonej stawki opłat, rozliczenia z dysponentem zapasu oraz z jednostką udostępniającą powierzchnię przeprowadza przedsiębiorstwo, obciążając kosztami operacji rozliczeniowych dysponenta zapasów. Różnicę między taryfową a podwyższoną stawką opłat za powierzchnię magazynową inkasuje w tym wypadku przedsiębiorstwo w celu odprowadzenia do budżetu Państwa.

IV. Taryfa opłat.

Podstawę do ustalenia opłat stanowi taryfa za przechowywanie ładunków obowiązująca w przedsiębiorstwie „Państwowe Magazyny Usługowe”. Opłaty za inne prace związane z obsługą zapasów powinny być ustalane na podstawie „Taryfy towarowej transportu samochodowego”, wydanej przez Ministerstwo Komunikacji.